

July 2015 | CBBSS |

CBBSS INFOLETTER ON OIL AND GAS E&P

Съдържание

1. Най-голямото предизвикателство на европейския газов пазар е свиващото се потребление" – Михаил Крутихин
2. Financial Times: Шефовете на Statoil and ExxonMobil призовават ЕС да разреши фракинг технологията за добив на нефт и газ
3. Natural Gas Europe: Украински и унгарски ОПС подписват споразумение за двупосочна свързаност
4. Reuters: Китай изпада от първото място по внос на суров петрол
5. Reuters: Италианската Snam разширява газовия интерконектор между Франция и Испания
6. Предизвикателства пред газовата стратегия на ЕС

Newsletter Content

1. The greatest Challenge to European gas suppliers is falling demand – Mikhail Krutikhin
2. Financial Times: Statoil and ExxonMobil chiefs call on EU to allow fracking
3. Natural Gas Europe: Ukraine and Hungarian TSOs sign Bi-directional Interconnection Agreement
4. Reuters: China's May Crude Oil Imports Drop, Knocked Off Top Buyer Spot
5. Reuters: Italy's Snam Plans to Unblock France-Spain Gas Bottleneck
6. Challenges Abound for EU Gas Strategy

"НАЙ-ГОЛЯМОТО ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ГАЗОВ ПАЗАР Е СВИВАЩОТО СЕ ПОТРЕБЛЕНИЕ"

Михаил Крутихин

*Изказване пред конференция в Берлин на
7 юли*

Като част от предложените ми десет минути, просто ще премина по опорните точки. Искам да отбележа, че няма да говоря от гледна точка на руски гражданин, а като европеец, опитвайки се да разбере какво се случва и как да се реагира на това.

На първо място, ние, които работим по проблемите трябва да разберем с кого си имаме работа. Това не е някакъв "Газпром", а един конкретен човек, който определя поведението на компанията - Президентът на Русия. И поведението му, от своя страна, се определя от фундаментално погрешно схващане за ролята на страната му в света. В политически и икономически смисъл това отдавна не е СССР, но той все още действа така, сякаш разполага с огромна и добре платена поддръжка от много страни, че

може да се държи като лидер на международна коалиция и даже да реализира експанзия. В действителност, Русия пропусна реален шанс за асоциация със западния свят и често действа не като законодател в глобалната политика, а като проблемен спойлер, способен да навреди на всяко начинание.

Сега, за "енергийната сигурност". Всички са загрижени за доставките на газ, но по някаква причина не се страхуват от зависимостта си от руския петрол, чийто дял във вноса към европейските енергийни потребители е много висок. В повечето случаи, вносът на петрол има алтернативни източници, но доставчикът на газ в редица страни остава монополист (използвайки тази ситуацията определя и високи цени – нещо обичайно за пазара). Нещо повече, това позволява на Путин да използва "Газпром" като политически инструмент, в зависимост от страните, за които са доставките.

След като определихме основните понятия, да се опитаме да отговорим на въпроса, какво да направят европейците в тази ситуация? Може да се действа по два начина: чрез промяна на нас самите или по някакъв начин да се промени поведението на доставчика.

Мерките в рамките на ЕС са ясни и вече се приемат, макар и бавно. Това са:

- Повишаване на енергийната ефективност и на енергоспестяването, развитие на алтернативни и възобновяеми източници на енергия. По-специално, благодарение на тези мерки, нетният внос на газ в Европа, с изключение на бившите съветски републики, която е "далечна чужбина", падна с почти 300 милиарда кубически метра през 2010 г. до 219 милиарда кубически метра през миналата година. Вътрешното производство всъщност пада, но потреблението се свива по-бързо. Тенденцията се запазва, въпреки че някои са склонни да обяснят намаляването на нетния внос с топлата зима и прогнозира в дългосрочен план нарастване на покупките на газ в чужбина.
- Нека да оставим европейския шистов газ извън скобите. Степента на неговото влияние в Европа няма да бъде осезаемо още няколко десетилетия.
- Вносът на втечен природен газ, включително и някои обеми от американския газ – е реална перспектива, още повече, че Европа вече има голям капацитет за неговото приемане. Въпреки това, ролята на втечения природен газ като "предпазна възглавница" в случай на прекъсване на доставките от Русия, е ограничена: не е разработен механизъм за

ефективно превключване на газовите потоци между страните-членки на ЕС и програмата за създаване на връзки през вътрешните граници на ЕС /интерконектори/ изостава значително. За сега не се вижда ясно нито координация, нито политическа солидарност, необходими за формирането на такъв механизъм.

- Диверсификацията на газ решава проблема само частично. "Коридор" от Каспийския регион ще пренесе 10 милиарда кубически метра годишно. Добавете малко и от страните от Северна Африка, евентуално, Израел и Кипър, но основно неруските източници, променящи правилата на играта, остават сравнително евтини доставчици за втечен природен газ.

Що се отнася до въздействието върху поведението на руската страна, в това отношение в Европа са взети някои мерки:

- „Третият енергиен пакет“ като борба за насърчаване на свободната конкуренция и против монополизма работи.
- „Газпром“ под натиска на новите европейски норми спря да забранява реекспорта на газ, с изключение на „виртуалния“ реекспорт, при който количества газ се складират в транзитна страна до предаването му на купувача.
- През декември миналата година Путин, в момент на раздражение, обяви нова

стратегия, което означава, че се отказва от традиционните изисквания на "Газпром" да се предоставят монополните права по трасетата на доставка на руски газ в рамките на Европа и да му се позволи да контролира всички връзки по веригата от извора до горелките в кухнята на европейските семейства.

- Със същото раздражение Путин призна, опровергавайки предишни изявления на своя газпромски куриер Милер, че транзитът на газ през Украйна ще продължи и след 2019 година. Опитва да замени провалилите се проекти "Южен поток" и "Турски поток" с нова тема разширени на "Северен поток", но всичко се оказва кух меморандум за разбирателство (набързо написан „на коляно“, за да може руският лидер да успокои с фиктивно изобилие, което с нищо не обвързва уклончивите документи, подписани на форума в Санкт Петербург).

- „Газпром“, на който липсва търсене на продукцията му (през миналата година производствените мощности са достигнали излишък от 173 милиарда кубически метра) отчаяно търси клиенти в Европа, предлагайки им нови индивидуални условия и намеква за възможността за реализация на търгове за газ. Ако това стане, на руското ръководство ще се наложи да се замисли върху

възможности за допускане на други руски компании до експортната тръба на газа.

- Работата в тази посока и санкциите, особено финансовите, въпреки че ефектът от тях е неясен, трябва да бъдат обсъдени поотделно. Работят мерки като съдебните дела на ЮКОС за "Газпром", като не може да не се отбележи, че опитите за трагедията в Беслан за падането на малайзийския самолет, за въоръжаването на украинските сепаратисти и т.н., нямат финално заключение.

Окончателно решение.

Като цяло може да се каже, че действат както вътрешно-държавните мерки и мерките на ЕС, насочени към Москва. До желания резултат може да доведе само система от мерки и цялостен подход.

Шефовете на Статойл и Ексонмобил призовават ЕС да разреши фракинга

Financial Times

Европейските закони, ограничаващи фракинга, бяха подложени на атака от главните изпълнителни директори на две от

най-големите петролни и газови компании в света. Те призоваха политиците да преразгледат спорния процес на освояване на сондажите.

Eldar Sætre – главният изпълнителен директор на норвежката държавна енергийна компания Статойл, коментира пред *Financial Times*, че фракингът в момента е „изгубена възможност“ за Европа.

Rex Tillerson – главният изпълнителен директор на ExxonMobil каза, че ако правителствата на Франция и Германия позволят фракингът да се развива, Европа може да стане свидетел на ренесанс на природния газ, подобен на този в САЩ.

Пред *Financial Times* г-н Sætre каза: „Уверен съм, че в Европа е възможно да се провеждат фракинг операции по отговорен начин, така, както в САЩ. Той е достъпен, близо до пазарите, може да бъде приложен, не е „ракетна наука“.

Хидравличният фракинг, или само фракинг, включва изпомпването на смес от вода, пясък и химикали под високо налягане в скали, дълбоко под земята, така че да се открият малки пори, позволяващи на нефта и газа да се придвиждат свободно до сондажа.

Фракингът доведе до бум на добива на нефт и газ в САЩ, като рязко съкрати разходите за енергия в региона.

Този метод е по-малко използван в други части на света, тъй като опитите да се прилага са посрещани с обществен скептицизъм и притеснение за рисковете за минимални земетресения, които може да се провокират при повторното инжектиране на отпадъчна вода под земата.

По време на Световната конференция за газа в Париж, г-н Sætre каза, че френското правителство трябва да „вземе предвид всички факти“, преди да вземе решение дали да разреши фракинга.“ Французите го забраниха, преди да знаят какво всъщност представлява.“ – добави той.

Франция, България и Холандия забраниха фракинг, а пък в Германия протестите принудиха властите да наложат стриктен контрол. Дания, Полша и Великобритания са от малкото европейски страни, които позволиха фракинг.

Миналият месец английската компания Third Energy, разработваща шистов нефт, подаде заявление да добива газ чрез фракинг в близост до йоркширския град Малтън, втората компания, заявила разрешение за сондиране във Великобритания. Това среща опозицията на екологичните групи.

В своя реч на конференцията в Париж г-н Tillerson постави въпроса за фракинг в Европа.

„Можем да направим същото в Европа (както в САЩ). Като отворим достъпа и като прилагаме такива доказани технологии, европейските и глобални пазари ще се възползват от по-голямата енергийна диверсификация, гъвкавост и сигурност,“ – каза той.

„За съжаление, някои държави като Германия и Франция въведоха политики, които на практика забраниха хидравличния фракнинг“.

Mr Tillerson каза, че 2 милиона сондажа в САЩ и Канада са били безопасно сондирани по метода хидравличен фракнинг. „Мисля, че разполагаме с достатъчно данни“.

Коментарите бяха направени във време, когато шест от най-големите европейски нефтени и газови компании, в това число Статойл и Тотал, тази седмица дискутираха в полза на намаляване потреблението на въглища за генериране на електричество в полза на по-чистия природен газ, за да се подпомогне борбата с глобалното затопляне.

Ако се фокусират върху газа, това рязко ще намали въглеродните емисии, коментираха компаниите, предхождайки среща на ООН в Париж, на която се очаква постигането на международно споразумение за климата.

СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА
НАМЕРИТЕ [ТУК](#).

Украински и унгарски ОПС подписват споразумение за двупосочна свързаност

Natural Gas Europe

Операторите на газопреносните системи на Украйна и Унгария подписаха споразумение за свързаност, което урежда и двете посоки на потока природен газ.

Споразумението между Укртрансгаз и нейния унгарски контрагент – FGSZ, обхваща всички газопроводи, пресичащи границата между страните и напълно съответства с третия енергиен пакет на ЕС.

Капацитетът на междинносвързващия газопровод в посока Унгария е 26 млрд. куб. м на година. Капацитетът на междинносвързващия газопровод в посока Украйна е равностоеен на 6.1 млрд. куб. м на година.

Изявление на украинския Нафтогаз гласи, че споразумението между Укртрансгаз и унгарския му контрагент FGSZ е първото

подобно споразумение между украинската ОПС и съседен европейски ОПС и ще служи като модел за други споразумения за интерконектори между Укртрансгаз и други оператори в ЕС, включително словашки, полски и румънски ОПС.

Главният изпълнителен директор на Нафтогаз Андрий Коболиев коментира: „Да си сътрудничи изцяло с европейските ОПС е важно условие за това, Украйна да бъде способна да внася достатъчно количество газ от Европа. Огромната потенциална стойност за европейските компании за използване на свободния капацитет на украинската газопреносна система и подземните ѝ хранилища също зависи и от пълното сътрудничество между украинските ОПС и техните контрагенти от ЕС.

**СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА
НАМЕРИТЕ [ТУК](#).**

Китай изпада от първото място по внос на суров петрол

Reuters

Вносът на петрол от Китай падна с около 11 процента през май спрямо предходната година. Това е най-резкият спад от ноември 2013 година и вероятно измества страната от

мястото ѝ на най-голям световен купувач на суров петрол.

Намалелият внос от Китай, във време, когато се очаква пазарите да са наситени в резултат на решението на ОПЕК да не променя квотите си за добив, доведе до спад на световната цена на петрола в понеделник.

Китай внесе 23.24 милиона тона суров петрол през май, показват данни от Главната администрация на митниците. Това поставя Китай след САЩ, които внесоха малко под 30 милиона тона миналия месец, както показват изчисления на база данните от Органа за информация за енергетиката (U.S. Energy Information Administration).

На дневна база, вносът в Китай достигна 5.47 млн. барела през май, с почти 26 % от рекорда през април, равен на 7.37 млн. барела на ден.

Високите нива на вноса през предишните месеци показват, че „наблюдаваше се значително натрупване на търговски запаси“ – каза Seng Yick Tee, директор на SIA Energy в Пекин. През май най-вероятно китайските рафинерии са използвали суров нефт от търговските хранилища, което е довело до по-малко количество новопристигащи количества.

Очаква се, обаче, апетитът на Китай за суров петрол да се увеличи през втората половина

на годината, когато бъдат завършени нови търговски и стратегически хранилища.

Друга причина за пониженото търсене на суров петрол през май може да е големият брой рафинерии в ремонт (a higher number of refineries offline for maintenance). Energy Aspects оценява, че неизползваният капацитет се е увеличил миналия месец с около 1.2 милиона барела на ден, двойно повече от количеството през април.

Данните за продукцията от китайските рафинерии ще бъдат публикувани от Националното статистическо бюро по-късно през юни.

Търсенето на горива в Китай се възстанови до известна степен през първите четири месеца, тъй като активизиращият се пазар на петрола подтикна рафинериите да работят с по-голям темп, за да се възползват от благоприятните марджини.

Мениджър „суров петрол“ в CNOOC Group, основал CNOOC Ltd, каза, че основната рафинерия на неговата фирма, преработваща 240,000 барела на ден е работила почти на пълни обороти през последните няколко месеца.

През април потреблението на бензин в Китай се увеличи с 6.2 %, а потреблението на дизел – с 1.5 % от нивата от миналата година, при присъщи условия, които не включват

промените в запасите, докладва Националната комисия за развитие и реформи.

По-високата производителност на рафинериите се отразява на вноса на суров петрол от Китай през периода януари – май, който се покачи с 4 процента на годишна основа до 133.87 милиона тона, или 6.47 милиона барела на ден.

Страната натрупа около 60 милиона барела излишък от суров петрол в периода януари до април, според анализите на официалните данни, направени от Ройтерс. Този излишък може да е надут заради оскъдната информация за капацитета, при който работят рафинериите и директното използване на суров нефт, в сравнение с 48.5 млн. барела преди година.

През май Китай също така внесе 2.32 милиона тона рафинирани продукти на нефта и изнесе 2.44 милиона тона, като отбеляза нетен износ на гориво от 12,000 тона. Китай беше въодушевен да стане нетен износител на петролни продукти през април, след като беше нетен вносител през първите три месеца на годината.

**СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА
НАМЕРИТЕ [ТУК](#).**

Италианската Snam разширява газовия интерконектор между Франция и Испания

Natural Gas Europe

Италианският холдинг Snam, специализиран в транспорта на газ, планира да удвои капацитета на газопроводите между Испания и Франция, за да намали зависимостта на Европа от руския газ, заяви главният изпълнителен директор на Snam.

Испания има потенциала да намали зависимостта на Европа от Русия, тъй като нейната верига от терминали за ВПГ и газопроводи от Африка имат комбиниран импортен капацитет от около 80 млрд. кубични метра (bcm) газ на година, три пъти повече от годишното ѝ потребление.

С френско-испанският газпроводен капацитет едва от 5 bcm/година, богатите доставки в Испания не могат да достигнат на север. Миналата година Западна Европа внесе 90 bcm, почти 30% от наличните си доставки, от Русия.

„Трябва да транспортираме газ извън Испания, но потокът се забавя между Франция и Испания“ – изтъкна Carlo Malacarne, главният изпълнителен директор на Snam, и добави, че Испания би могла да

експортира между 20 и 25 млрд. куб. м на година.

Газовата група TIGF, собственост на Snam, чиято мрежа от газопроводи в Южна Франция пренася 16% от целия френски газ и свързва испанската газопроводна мрежа на Enagas, планира да инвестира около 350 млн. евро в нов интерконектор в Източните Пиренеи - Midi-Catalonia с капацитет 8 млрд. куб. м на година.

Това не само ще удвои капацитета за трансграничен пренос, който понастоящем е 5.4 млрд. куб. м на година, но ще нарасне до 7.1 млрд. куб. м до края на 2015, след като бъдат подобрени и разширени съществуващите тръбопроводи в Западните Пиренеи.

Според Malacarne целият проект Midcat може да струва около 1 милиард евро (1.12 млрд. долара).

Snam се превърна в основен играч на газовия пазар във Франция, когато консорциум, управляван от компанията плати на Total 2.4 милиарда евро (2.71 милиарда долара) за TIGF през 2013 година. Cera Snam притежава 40.5 % от TIGF. Sovereign wealth fund GIC на Сингапур притежава 31.5 процента, френската компания за комунални услуги EDF – 18%, а Credit Agricole Assurances – 10%.

Snam все още не е взела инвестиционно решение относно Midcat, но Malacarne каза,

че очаква, че догодина TIGF ще представи план за капиталови разходи на френския регулаторен орган CRE.

„Да подобрим газовите интерконектори между Франция и Испания е част от приоритетите на Европейския съюз, така че е трудно да си представим, че нашият план няма да бъде приет.“ – каза Malacarne.

Той добави, че френските институции са равнодушни за испано-френската газова връзка, въпреки че не биха могли да спрат строежа ѝ.

Представители на газовия сектор в Испания се оплакват от липса на подкрепа за проекта от Франция, която няма пряк интерес да разреши въпроса за свръхкапацитета на Испания. Източник от бранша в Испания каза пред Ройтерс, че въпросът се обсъжда на правителствено ниво.

И двете страни са в стълкновение за подобряване на електропреносните мрежи помежду си. След години на забавяне, се очаква нов кабел да тръгне това лято, който ще удвои транс-пиренейския електропреносен капацитет.

Европейската газопреносна мрежа

Midcat е част от проекта на Snam за свързване на южно- и северно-европейските газови мрежи с гръбнак от две пресичащи се линии, наподобяващи огромен „X“.

Midcat ще бъде западната част на тази ос, която може да транспортира газ към Източна Европа и да свързва австрийския Trans Austria Gasleitung (TAG) – 89% собственост на Snam, а останалата част – от австрийската енергийна компания OMV, и по-нататък до Русия.

В съдружие с белгийския оператор на газопреносна мрежа Fluxys, Snam също така строи северо-южна ос, по която ще се транспортира алжирски и либийски газ от Южна Италия към Великобритания.

Fluxys ще разшири газопроводите си в Германия и Швейцария и ще ги свърже с новите газопроводи, които Snam ще построи в Италия.

Snam вече разполага с газопроводи с комбиниран капацитет от около 45 млрд. куб. м африкански газ към Северна Италия през Сицилия, а пък планираният за 2020 година газопровод Trans Adriatic Pipeline (TAP) ще пренася газ от Азербайджан.

Преди откриването на TAP, Snam ще похарчи около 4 милиарда евро през идните години, за строежа на 400 километра (248 мили) газопровод през Италия, за да свърже газопроводите на Fluxys и да може да изпраща африкански и азерски газ към Северна Европа.

Snam и Fluxys биха искали да разполагат с двустранен капацитет от 6 млрд. куб. м на година.

„Работим за построяването на най-добрия интерконектор за коридора „Изток-Запад““ - каза Malacarne.

СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА НАМЕРИТЕ [ТУК](#).

ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВА ПРЕД ГАЗОВАТА СТРАТЕГИЯ НА ЕС

Natural Gas Europe

Европейският съюз едновременно като наднационална институция и нейните отделни държави-членки се борят от години за преодоляване на серия от стратегически предизвикателства пред тяхната стратегия за природния газ в средносрочен и дългосрочен план. Ключови фрази като диверсификация, междусистемни връзки, енергиен съюз, либерализация на пазара и газоразпределителни центрове не са успели да се справят с липсата на местни ресурси и на превключване към глобалните баланси.

По-специално Югоизточната част на Европа, и най-вече Балканският полуостров е по средата на стратегическа конкуренция между предложените проекти за газопроводи като

Турски поток, ръководена от "Газпром", подпомаган от Турция и съгласуван по принцип от Гърция. В допълнение на Проекта Южен поток, се включават TANAP- Тар /TANAP е част от Южния газов коридор, с цел да доставя газ за Европа от Азербайджан и от източници, различни от Русия. Поддръжниците на проекта очакват, че TANAP след това ще се свърже с планиран Трансадриатически газопровод (TAP), който ще донесе газ от Западна Турция към Гърция, Албания и през Адриатическо море, до Италия/ и може би Йонийско Адриатическия газопровод (IAP) /проектът предвижда тръбата да се разположи от Фиер в Албания през Черна гора, Босна и Херцеговина, до Сплит в Хърватия. Проектът не е в ход./.

Проектите все още не се фокусират върху основния проблем, който се увеличава от украинската криза, с диверсификацията от "Газпром" , който на пръв поглед доминира на местния пазар.

Южният газов коридор не може да постигне целта си, ако тя не е съчетана с по-широкия добив на газ от Каспийския регион а именно Туркменистан и Узбекистан, както вече бе отбелязано от всички заинтересовани във водещи форуми и конференции през последните няколко месеца. Следователно, възраженията на Русия, основно и Казахстан и Иран на второ място, да не позволяват на

горепосочените държави от Централна Азия да установят транзитен газопровод от Каспийско море, обезсмислят такива планове. Още повече, че Китай все по стабилно усвоява повече от природните богатства на Централна Азия и изгражда своя собствена съвременна версия на *Пътя на коприната*, но от газопроводи.

Иран, от друга страна, е кандидат за бъдеща доставка на Южния коридор, но първо трябва да бъде приета в международната общност и да преодолее възраженията на всички съседни сунитски държави, на държавите повлияни от екстремисти, плюс Израел, които всички са непреклонни по отношение да не признават ролята и значението на Техеран в европейските енергийни въпроси. Освен това, ирански газ ще трябва да преминава през Турция и е малко вероятно, че държави-членки на ЕС ще се радват да разменят Русия за Иран. В допълнение към неразрешените териториални въпроси, на които трябва да има отговор е, че газопроводът трябва да преминава през размирни територии, такива като Кюрдската бунтовническа област и в близост до такива, контролирани от джихадисти.

По този начин, преноса на втечен газ излиза на предна позиция в бъдещите стратегии на Брюксел. В този смисъл добивът на шистов

газ от САЩ, чрез Транс-Атлантическото търговско споразумение за партньорство, потенциално би могъл да залее пазарите на ЕС с американски втечен природен газ.

За да се изпълни на практика, е необходимо да се изгради значима инфраструктура от газопроводи от вътрешността на САЩ до Атлантическия бряг, които да бъдат съчетани с терминали за втечен природен газ, както и да се разработят сходни съорезения от другата страна на Атлантическия океан. Същевременно доставчиците от САЩ трябва да бъдат убедени да се откажат от по-изгодната цена на азиатските пазари и съгласно ценовите пазарни условия на ЕС да доставят на доста по ниска цена. В допълнение трябва да се има предвид, че „Газпром“ може да срине пазарите още повече чрез увеличаване на отстъпките, тъй като има добри приходи и би могъл да си го позволи.

Следва също да се отбележи, че залежите на газ в Северно море, особено от Великобритания, стабилно намаляват, докато тези на Норвегия се постигнали едно постоянно равнище. Допълнително, американските доставки не са неограничени, напротив, САЩ трябва да обслужват и собственият си голям пазар от една страна и от друга, имат по-малко резерви както от конвенционален, така и от шистов газ,

отколкото Русия, Иран или Катар. Според Американската енергийна информационна администрация (U.S. Energy Information Administration), в началото на 2014 г., доказаните резерви са около 10 трилиона кубически метра /ТКМ/, което поставя страната на 5-то място в света, по-напред са Туркменистан (17.5 ТКМ), Катар (24 ТКМ), Иран (33 ТКМ) и Русия (49 ТКМ). САЩ консумират около 750 милиарда кубически метра годишно, най-много в света, последвани от Русия и ЕС (около 450 милиарда кубически метра).

Друг важен параметър е "стратегическата потребителска конкуренция", който ще се бори срещу увеличението на преките доставки по отношение на ЕС. Неотдавна на международна енергийна конференция в Истанбул, бяха представени интересни подробности. Собет Карбуз /Sohbet Karbuz/, директор на въглеродния сектор на Средиземноморската Енергийна обсерватория, изчислява че до 2040 година потреблението на енергия в Средиземноморието ще се увеличи с 50%. Това е в резултат на увеличението на населението и повишената икономическа дейност. С изключение на Израел, с новооткритите й подводни резерви от около 650 милиона кубични метра газ, останалата част на района, трябва да се бори с

предизвикателствата на политическата и социална нестабилност, най-вече в Египет, докато се опитва да увеличи енергийния си капацитет. Южните средиземноморски държави ще се нуждаят много повече от енергия, отколкото сега, включително и на газ чрез директен внос.

Израелският газов капацитет ще се използва най-вече за осигуряване на местните енергийни нужди за сигурността на страната, докато Eco Energy Financial & Strategic Consulting, и неговият главен изпълнителен директор Амит-Мор /Amit-Mor/, изчисляват, че Египет ще предпочете експортния пазар, но не и този на ЕС. Неотдавна, в изказване на конференция в Никозия, Кипър, той подхвърля към местната преса, че Турция продължава да бъде не-предпочитаната опция като транзитен маршрут за газ до Европа, поради политически съображения. Още повече, че Източно –средиземноморски газопровод през Гърция и Италия е неосъществим проект, поради неговата себестойност, техническите предизвикателства и неблагоприятна ценова среда, като същевременно откритите количества не оправдават подобно вложение. Докато Гърция и Кипър продължават да лобират в Брюксел за този газопровод, може да бъде изчислено, че ако не се открият повече и по-значителни

подводни резерви в региона, след това шансовете този проект да бъде осъществен ще са изключително ограничени.

Скоро ЕС може да се окаже върнат в изходна позиция при проектирането на своите дългосрочни стратегии за природен газ. Фактите и параметрите показват, че ЕС трябва да има стабилни връзки със съществуващите доставчици и трябва да отделя по-голямо внимание в сектора на енергийната ефективност и на диверсификацията на производството на енергия, като например използването на ядрена и въглищна енергия и на по-нататъшното укрепване на изследванията за потенциални местни резерви.

Политическите последици от украинската криза например не могат да променят показателите на подземните ресурси, които ясно показват, че европейските пазари трябва да намерят *modus vivendi* /в дипломатията „модус вивенди“ е инструмент за създаване на международно съгласие с временен характер, предназначен да бъде заменен от по-съществено и цялостно споразумение, като например договор/ с руските производители, т.е. да намери общ език с руските производители, които бавно, но стабилно отклоняват собствените си доставки за Европа в полза на Китай.

**СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА
НАМЕРИТЕ [ТУК](#).**

Уточнение

Авторите на настоящия информационен бюлетин финансират това начинание, водени от своята гражданска позиция за необходимостта от пълноценна и балансирана информираност на обществото по въпросите на проучването и добива на нефт и газ. Проявите интерес да подпомогнат проучванията и информационната дейност на Центъра за изследвания на Балканския и черноморския регион могат да се обръщат за повече информация и конкретни проекти към координатора на програмата на следния адрес cbbsinfocenter@gmail.com

Unsolicited mail: Ако не желаете да получавате този инфолетър, моля да се отпишете от адресния списък като изпратите обратно съобщение на cbbsinfocenter@gmail.com

Правата по превода на всички статии принадлежат на издателите на настоящия информационен бюлетин.

Контакти за повече информация:

Алекс Алексиев

alexralex@aol.com

Васко Начев

vasko@infonetbg.com

Илиян Василев

idvassilev@innoenergy.biz

Мартин Владимир

mvladimirov@ceemarketwatch.com

Руслан Стефанов

ruslan.stefanov@online.bg

Христо Казанджиев

h.kazandjiev@yahoo.com